

உ

கணபதி துணை

விதாரணிய மென்னும் வடமொழி நாமந்
தாங்கிய

மறைசைப்பதியில்

எழுந்தருளியிருக்கும்

வீரகத்தீர்ச்சேதக விநாயகர்

இருபா வீருபஃது.

இஃது

ஷே யூர் மகா-ந-ந ஸ்ரீ

மாணிக்கப்பட்டாரக ரவர்கள்

குமாரர்

சோமஸ்கந்த பட்டாரகரால்

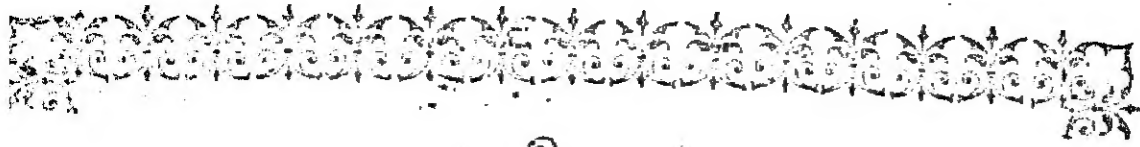
இயற்றப்பட்டு

நானை:

“மகாராணி யவர்கள் அச்சுக்கூடத்திற்”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசய வருடம் இடபரவி கவு.

உ

கணபதி துணை

சிறப்புப் பாயிரம்,

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ ஆறுமுகநாஸ
லாவர்களுடைய மருமகரும் வித்துவசிரோம
ணியமாகிய பொன்னம்பல பிள்ளையவர்க
ளியற்றியது.

இந்த இருபாவிருபது என்னும் பிரபந்தம்
மறைசுப். பதியில் வாழும் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்த
பட்டாரகரவர்களா லியற்றப்பட்டு வீரகத்திச்
சேதகப் பெருமானுடைய திவ்விய சந்திதியிற்
பற்பல அறிஞர் ஒருங்கு கூடியிருக்கும் பொழு
தில் அரங்கேற்றப் பட்டது. இப்பிரபந்தம் இய
ற்றினோர் மிக இளையராயினும் இயன்றவரையி
ற் சொற்குவை பொருட் சுவைநிகழ இயற்றின
மையைநோக்கிக் களி கூருகின்றேன்.

இங்ஙனம்

யாழ்ப்பாணம்

ந. ச. பொன்னம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

நாகை வெளிப்பாளையம் சன்மார்க்க வித்தியா
சாலை உபாத்தியாயர் மகாநா-நா-ஸ்ரீ
அ. அருணாசல சாஸ்திரிகள்
இயற்றியது

வெண்பா

நன்மறைசை வீரகத்தி நம்பராரு ளாலவிற்கே
கொன்மருவு மோரிருபாக் கூறினான்—சொன்
[மருவு]

மாணிக்க பட்டா ரகராருள்சோ மாஸ்கந்த
மாணிக்க வித்வ மணி.

யாழ்ப்பாணம் இணுவில் ஸ்ரீமது, அம்பிகை
பாக வுபாத்தியாயர் குமாரர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
பொன்னம்பலபிள்ளை யவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசைவெண்பா

ஆரணத்தி னர்ச்சனை கொளாரணிய வீரகத்
வாரணத்தி னற்சரணீ வான்பொருளாய்ப்—
ரணத்தின்

ஆமாக்கந் தந்திசைக்கு மாமிழ்தா மன்பினியை
சோமாக்கந்தக் கவினான் சொல்

கட்டளைக்கலிப்பா

தாரகத்துட் பொருளாய் மறைசைப்பதி தானு

சிறப்புப்பாயிரம்

வீரகத்திப் பெருமானடி வேண்டிருபா னிருபா
நாரகத்திற் பொலி சொன்மலர்மலை நயந்தணி
(ந்தான்) *

பாரகத்திற்பொலிமாணிக்கதேசிகன்பாலனன்றே
அனுசீர்க்கழி நெடி லாசிரிய விருத்தம்
நான்மறைகளொரு ஞான்றுபுசித்தேத்து
நாதர் மறைசைப்பதியினவிலிராமன்
ஞன் மருவு பழி யொழியவருள் செய்தாண்ட
தந்திமுக வீரகத்தித் தலைவனார்க்குத்
தேன்மருவு முச்சுவையுங் குதிகொண்டாடத்
திகழிருபா விருபதியை சிறப்பி னீந்தான்
வான்மலியும் புகழ்படைத்த சோமார்க்கந்த
வளர்ஞானவ ரோதயனாங்கலைவல்லோனே

யாழ்ப்பாணம் வரணியாதீனம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ
ஜ. சாமினாத பண்டாரச்சந்திதி அவர்கள் மரு
மகரும் வேதாரணிய பட்டாரகர் குமாரருமாகி
ய மகா-நா-நா-ஸ்ரீசுந்தர பட்டாரகரவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா

சீர்மலி மணியமை வார்மதில் புடைசூழ்
இருக்கே யாதி சுருக்கமி லிசைசேர்
வேத நான்கு மோது முறைப்படி
யருச்சனை யதனை யாற்று தலத்துறை
கங்கைசேர் முடியுடை மங்கைதன்பாகன்

சிறப்புப்பாயிரம்

பாணிய தனிற் காணியன் மாங்கனி
கைத்தலங் கொண்ட கருணையங் கடலா
மிராமன் பழிகெடுத் திசைவுறப் பெற்ற
வீர கத்தி விற்றச்சேத கனென
விரும்பெயர் கொண்ட வெருவன் மலரடிச்
கிலக்கியத் துயர்ந்த கலக்கமில் சீர்பெறு
சிந்தா மணியே சிலப்பதி கார
மணிமே கலையே குண்டலகேசி
வளையா பதியென வாய்த்தவைங்காப்பியம்
அக்கர முதலா மைந்திலக்கணமுறை
முற்றுமுணர்ந்த மொய்ம்புடைக் கவி னுநுங்
குசைநுனி தானுங் கூரிய தலவென
விசைமதி யுடையனு மிசைமதி யுடையனுஞ்
சித்தாந்தமென்னுந் தெளிபுனற் கடலை
வற்றப் பருகி வாய்ந்தமானுக்கர்
அகவிரு ளென்னு மருனோய்மாய்ந்து
போதப் பைங்கூழ் பொலிவுற் றோங்கத்
சாத்திரத் துளிபெய் தாராதரமுமா
மாணிக்கபட்டா ரகனெனு நாமம்
பேணுமாசிரியன் பெருந்தவ மதனாற்
பீடுடன் வாய்த்த பெருங்கவிவாணன்
சோமாக் கந்தத் தொல்லபி தானம்
பெற்ற பட்டாரகன் சொற்றவின் விருபா
விருப ததனை யியம்பக் கேட்டுளஞ்
குலுடை முகிற்றலஞ் சூழ்ந்தன கண்ட

செய்யப்பட்டிருக்கிறது

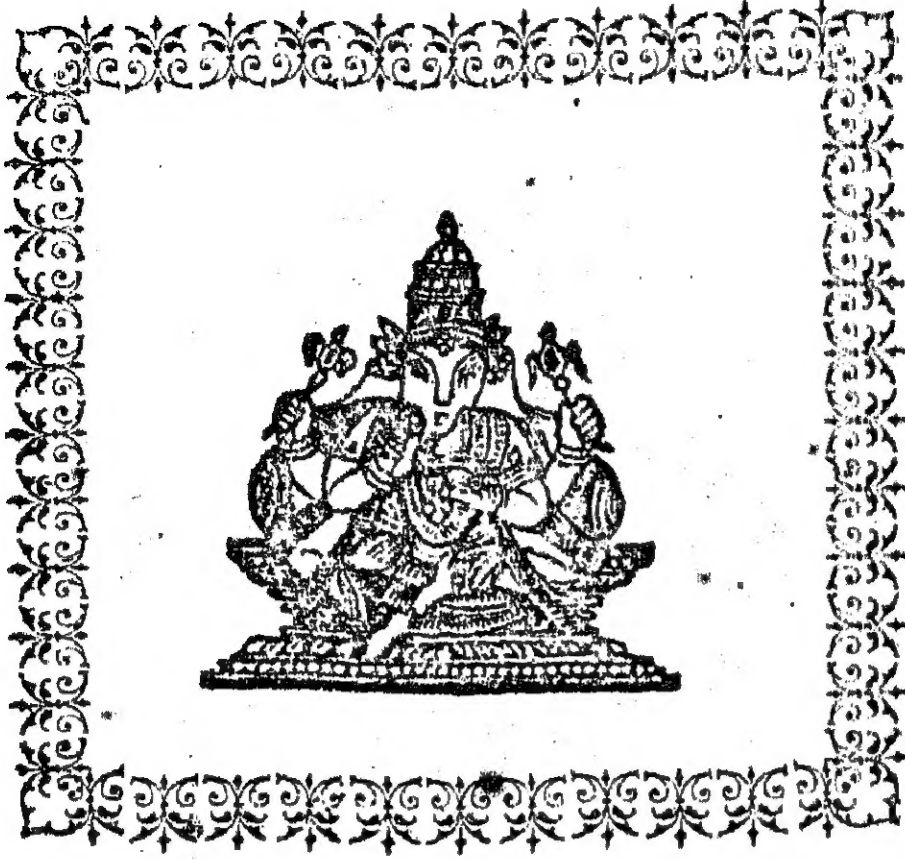
மந்ருனாக் குழாங்கண் மகிழ்ந்ததேமானப்
பலகலை யுணரும் பண்டிடைக்
கலைஞர்க டொருதி களித்தன மிகவே.

வேதாரணியம் மகா-ந-ந ஸ்ரீ ஐ. சுப்பிரம
ணியபட்டார்க ரவர்கள்

உயற்றியது.

நிலைமண் டி வாசிரியப்பா.

திருவளர் சோலைசூழ் செழுந்திரு மறைசைப்
பதிதனில் வாழும் பாவலர் போற்றும்
பன்னருங் கீர்த்தியும் ப்ரவு செல்வமுந்
தொன்மை தொடுத்து மன்னி வாழு
மறைமுதற் கேள்வி நிறைவுறக்கற்ற
சாற்றரும் பெருமை சாலத் தழைக்குஞ்
சனற்கு மரன்மர பெனக்கெனவாழுஞ்
சோமாஸ் கந்த பட்டாரக னென்னுஞ்
செந்தமிழ்ப் புலவன் செய்யநா வலர்நிறை
சிந்தை மகிழ்ந்து தேனெனச் சுவைக்க
விராமன் பழியடு நிராமய் குஞ்சர
மரைபுரை பதத்து மாண்புமிக் கெழுஉம்
இருபா விருபதா மிசைப்பாமாலை
அன்புறத்தொடுத்தே யணிந்தனன் மகிழ்ந்தே.

உ

கணபதி துணை

ஸ்ரீவீரகத்திச் சேதகவிநாயகர்

இருபா விருபஃது..

காப்பு

பூ மேவு தொன்மறைசுப் பொன்னகரின் மன்
னியரு-டேமேவு வீரகத்திச் சேதகற்கு— மா
மேவு-நல்லிருபா நாலைந்து நானவில வன்ன
வன்றன்-சொல்லிருபும் பாதுந் துணை.

இருபா விருபத்து

நூல்

சீர்பூத்த வேதவனத் தெய்வப் பதிவளநுந்
கார்பூத்த வண்ணக் கணபதியே——யேர்பூத்த
வந்தனை யாதி வழுவா துஞற்றுதற்கு
வந்தனை யாதி மகிழ்ந்து

நிலைமண் டிலவாசிரியப்பா

மகிழ்ந்துள மதனால் வணங்குதுங் கொண்டல்
ஞழ்வன மதனிற் றொகுதியாய்த் துன்னிப்
பொழிமழை திங்கள் பொலிவுற மூன்றூற்
பழுக்குலைத் தெங்கும் பலவா சினியு
நெட்டிலை யரம்பையும் நிகரறு கந்தியும்
துகிலது துடங்குந் தோற்ற த்தலைகட
லிப்பியுந் துப்பு மேனைப் பொருள்களுங்
கரைதனி லோங்கிக் காட்சிசெய் செம்மைக்
கன்னற் சாற்றுக் கயற்பனை பிறங்குஞ்
சாலியு முதலாச் சாற்றிய வளமு
மலகில வாகி யமைந்துறை செல்வ
மறைசையம் பதியின் மன்னிய வீர
கத்திச் சேதகக் கருணை மதம் பொழி
கனிற்றின் பொன்னடிக்கடிகமழ் மலரே

2

நேரிசை வெண்பா

கடிகமழ்ந் தாமலராற் காதலித்துப் போற்றப்
படியிலின்ப மீயும் பதத்தை — முடியென்ன

வீரகந்திச்சேதக விநாயகர்

நங்கம்மிற் சூட்டி நவையொழிப்பான் மறைசை
ஐங்கரத்தா னென்றே யறி

ந

நிலைமண்டி லவா சிரியப்பா

அறிமின் மனனே யறிமின் மனனே
மூன்னொரு நாளின் மூவா முகுந்தன்
போதத் துயிலேப் பொருந்து ஞான்றவன்
சொத்திர மிரண்டிவஞ் சொல்லருந் திறவி
னுலக மனைத்து மொழிப்போ மென்ன
வும்பர்க டொகுதி யுட்பணிப்புறவே
வந்தவ தரித்த மதுகை டபெரனுங்
கோடிய தசனக் கொழுந்தனற் குஞ்சித்
தானவர் தம்மைச் சாய்த்திட வேண்டி
யவ்வரி தானே யவருட னமர்செய்
தாற்றா னுகி யான்றன தருளா
னோற்றுத்து திக்க நெரிப்பொழு ததனி
லன்னார் மாய வடுதிற லதனோ
டின்னுஞ் சிலவாமெழில்வரமீந்து
சுருதி வனத்திற் றோன்றிய வீர
கந்திச் சேதகன் கனைகழலடியே

நேரிசை வெண்பா

அடிவணங்கி நின்னருளோ யாதரித்தேன்மேருத்
திடவரையிற்பாரதத்தைத்தீட்டுமீவடிமருப்புச்
செங்கைச் சிறுகட் பெருங்கனிற்று மாமுகத்துக்
கங்கைமுடி யாயெனைநீ கா

ந

இருபாவிருபஃது

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

காருறை கண்டன் கண்முன்றுடையோன்
 மணிநிறக் கருப்பை மகிழ்வுட னொருநான்
 மணித்தீவிகையின் மன்னியதுப்பை
 அண்டி யுண்ணு மமைய மதனில்
 விண்ணெரிசுடரால் வெதுப்புற வத்திர
 மன்னதுகெடநெய் யழுத்திய தகையான்
 மலினச் சுடரது மல்கொளி பெருகக்
 கண்டுள மகிழ்ந்து கடலம் பாஞ்சுழ்
 புடவிமுதலாப் புகன்மு வுலகை
 அளித்தருளுதவு மத்தன் பாணி
 மாங்கனி கொண்டு மனக்கனிப் புற்றுங்
 கயிலையங் கிரிநிலை கழலுற வேரொடு
 மெடுப்பே னெனுமோ ரிகலுறு மவுணற்
 செற்ற ஞான்றிசை சேருமி ராமற்
 கடுத்த பெரும்பழி யகற்றிய வதனால்
 வீர கத்திச்சேதகனென்ன
 வியன்பெயர் தரித்த மேவுமுத் தமிழ்தேர்
 நாவலர் குழுவார் நன்மறை வனமுறு
 மத்தி முகத்தன மருட்பெருங் கடலே
 பத்தி யுடனே பன்மலர் கொண்டு
 பூசனை புரியப் போகமும் வீடு
 மெளிதினி லளிக்கு மெனவிழைஞ் சுதுமே கா

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

நேரிசை வெண்பா

தும்பை யணிசடிதத் தூயோன் மகிழ்மறைசை
யெம்பெருமான் வெண்கோட் டிபமுகனே-தம்
பெருமை

கொண்மிறை தேடியினுங் கூடரிய கோமானே
அண்டருளை நாயேற் கருள் எ

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

அருளு வாரு மைங்கரத் தெந்தை
அமர்பதி பலவினும் அரும்புகழ் மேவு
மறுதொழி லாள ரறைமறை யொலியுங்
காழியர்கோவுங் கருதரன் றோழனு
நாவின் மன்னனு நவிற்றிய பண்ணுறு
தமிழ்வே தத்தாற் றருகம் பலையும்
வாத ஓரன்மலைவுதீர் வாசகப்

பெருந்தொ னியோடு புராணமிடையரு
தோது கம்பலையு மும்பரிற் றுவவுங்
கீர மதுவே கிருத மனேதுடி

யரம்பை தாடிமக் கனியா றொன்றுட
னாகு மின்சுவை யான்றோ ரமைத்த

குரலே துத்தங் கூறு கைக்களை

யுழையினி விளரி யுற்றதோர் தார

மெனப்பெயர் நிழீஇய விருனன் கொன்றிலா

விசைகளை முறையே யாழ்களி லமைத்துப்

இருபா விருப்பத்து

பாடல் விஞ்சையர் பரவுறு கான
 மமுதருந் தண்ட ரஞ்செவிநிறைப்ப
 வவனுறை தெய்வ யாழ்வல் லோர்கள்
 விரவி யெழுந்து வியனிகை கேட்பான்
 றெங்குடன் கந்தி யங்குறை நாக
 விருக்க மவைகளில் வேறுவே றுருக்கொடு
 பலராய்த் தோன்றிய பண்பெனக் கோரகை
 யவந்திகைக் குழுவு மகலா திலங்க
 இனையதென் றுரைக்கொணா விருஞ்சிறப் புற்று
 மன்னி மருமறை வனவீ ரகத்தி
 யடர்ந்த வாரணத் தடியினை மலரை
 யுன்னுமெய் யன்பரில் வுலகிற் றனாதிப
 னெனப்பொரு ளதனை யெய்திப் பின்னர்
 அண்டர்க டொழும்பத மமைவுற மேவி
 யுள்ளங் களிகொள வுற்றுவாழ் சுவரே அ

நேரிசை வெண்பா

வாழ்வதனை வேண்டி டி னீ வல்லிகும்பு போலு
 நெஞ்சே
 போழ்மதிபோற் கோடுடையான் பொற்சடை
 யான்—ருழ்வினையை
 வேருக்கி யின்பருள்வான் வீரகத்திச் சேதகன்
 ருள்
 பேருக்கி யாரருளைப் பேணு

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

பேணலைக் கரத்தாற் பெருமைசேர் மணித்திச
 னெறியும் பரவை யெழிலுறச் சூழ்ந்த
 வுலகின் மன்னரா யுயர் வுறத் தோன்றிப்
 பசுபதி யெனவரு பலவற நவிறநீ
 யோக மதனை யோவா துறுநரும்
 பாணியிற் பவிகொளப் பாத்திர மதுகொண்
 டவனியின் மிசையே யலைந்திரந் துண்மரும்.
 ஆமிரு திறத்தரா யமைந்தவர் தன்னி
 லருளமு தருளிப் பெருகுவா ரிதியே
 யரன்பெரு மகவே யைங்கரத் தேவே.
 விடுவ சேனன் விகட மகிழ்ந்தே
 அரிதனக் காழி யளித்தருண் முதல்வ
 வீர கத்தி விறற்சே தகனே
 யெனப்பல வகையா யேத்தினின் றன்னேன்
 சிலம்பணி செல்வச் சிற்றடித் துணையை
 யுன்னினருன்னு ரினைய ரெனவே
 யறிகுவை குறளி லறத்தா நிதுவென
 அமைந்ததுங் காண்டி யாங்க்த னுண்மை
 சித்தமாய்த் தேர்ந்தே சின்மய வருவப்
 பண்ணவ னிபமுகற் பரவுதி மனனே

ய

நேரிசை வெண்பா.

மனனே யிடரொழிதி மன்னுயிர்க ளீன்ற
 தனமார் வரையுமையா டந்த—தனைநிகரில்

இருபா விருபஃது

வேதவ னப்பதியில் வீரகத்திச் சேதகனை
யேதமறப் பூசித் திர

யக

நிலைமண் டிலவாசிரியப்பா.

இரக்க முயிர்தொறு மெய்தும் போதச்
செல்வர்கள் சொற்றிடு தென்றமிழ்ச் சுருதியின்
பத்தர்கள் படனப் பயனது கொள்ளக்
குரைகட லுலகிற் குலமணி யமைத்த
புரிசைசூழ் நாரைப் பொருவி லா ரதனிற்
றோன்ற நம்பிக்கு ச்சுட்டி யறிவித்
தாடக நகரி லமைபும் பரையு
மிப்புவி யிடையிற் றப்பில்சீர் மாந்தர்
தமையுஞ் சாலத் தளர்வுற வருத்துந்
தாம முகத்துத் தானவன் றன்னை
யெப்படை யானுஞ் செற்றிட லரிதென
மணிமிளிர் மருப்பை யடுபடை யெனவொடித்
தன்னோன் மீதே யுய்க்க வக்கொம்
பவுண னுடம்புயி ராங்கிரண் டாக்கிக்
கடனீ ராடிக் கரந்தனி லமர
வலியுடை யாகுவாய் வந்தவன் னோனை
யேற்றதோ ஞர்தியாய்ப் போற்ற வுகைத்துஞ்
சிட்டருக் குதவித்துட்டிக் கிரஞ்செய்
வீரகத் தியைக்காய் வேழ முகன்றனை
நால்வகை வீக்கொடு நனிவணங் குதுமே.

யஉ

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

நேரிசைவெண்பா.

வண்ணித் துதிக்கமுனை வல்வினைக ணீங்
கு—மிணங்கித் திருவருள் வந்தெய்து—மணங்க.
மழும்-பொற்பமரு மாடப் புகழ்மறைசையைங்க.
தத்துக்—கற்பகத்தைக் கண்களிக்கக் கண்டு. யந

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

கண்டருந் துதிசெயாக் கைதவ னெனினுங்
கட்டா மரையோன் கலுழக் கொடியோன்
துருவியுங் காணாக் தொன்மையோன் மைந்த
சமையின தெட்டா மம்புலிக் குறைபிறை
முதலேயாக மொய்ம்புடைத் தனுமதி
வளர்சட்டி யீரு வருமொரு முதலேழ்
தினமுறு முனது திப்பிய நோன்பை
வெள்ளிற் கனியவல் விருப்புறு கன்னல்
சம்புலின் கனியொடு சாற்று மிலட்டுக
மிவை முதலாக வெண்ணில பரப்பி
யிரக்கா பந்தன மியல்புட னணிந்து
முண்டகன் முடியரி யெண்டோட் செல்வன்
பாந்தட் படுக்கையன் பரவு மிராமன்
இலக்கண சுந்தரி யிவர்முறை முப்புர
மடவுங் குருட்டரா வங்க மொழிக்கவுஞ்
சானகிதன்னைச் சாரவுங் கொடிய
தீவினை நீங்கித் திருவொடு பொலியவும்
பண்டை நாளிற் பரவி நோற்றன

இருபா விருபத்து

ரொன்பது கொண்டே யிருந்தவ மாந்தர்
 கருதிய வரத்தைக் கடிதினி லடைய
 யித்தலந் தன்னி நித்தமு முறைந்து
 முறைப்படியருச்சனை முடித்துத் துதிசெயு
 மிந்நயச் சிறப்பைப் பொன்னகர்க் கிறைவன்
 அக்கமீ னாஞ்ஞா ருயின பல்லா
 யிரமா யிருப்பி னினிது காண்டு
 மென்ன விருப்புற் றிசைத்துதி கூற
 மறைவன மமர்ந்திரா மன்பழி செற்ற
 தீன தயாபரத் தேவ தேவநின்
 சின்மய வருவை த்தெரிசனப் படுத்தி
 மும்மல வலியைமுடிவுறக் களைந்தே
 அகங்களி கூர வாரருள் புரித
 னின்கட னாகுமற் றன்ன தேதெனி
 னுன்னாரு ளல்லா தொருசெய லீலையென
 நின்றரு மறைநினைக் கூறுவ தன்றே

மச

நேரிசை வெண்பா.

கூறுவஸ்கே ண்ணஞ்சே கொடியவினை மாற்றுதி
 யேற்-கூறுகொள மாப்போழ் குகனண்ணன்—
 மாறிவரு-மன்னு மறவியுயிர் மாய்த்தான்றன் சே
 யெனவே முன்னியவன் ருணீ மொழி

மரு

நிலைமண் டிலவாசிரியப்பா.

மொழியொணுச்சிறப்பான் முதன்மை படைத்த

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

கண்டவர் காணாக் காட்சிசெய் தில்லையிற்
 கற்பகக் களிதெனக் கழறிய பெயர்கொ
 டற்புடன் வேண்டு மடியவர் தமக்குப்
 பொற்பொடு வரங்கள் பொலிவுற நல்கியும்.
 பாடல மிலஞ்சி பகர்துரு மோற் பலஞ்
 சம்பக நாகம் வம்பவிழ் நாரம்
 வலம்புரி தாளி வருக்கை சூதம்
 ஆமிரஞ் சாகி யகரு சாந்த
 மிவைமுத லான வினுஞ்சிவ விருக்கமுங்
 குழுவோ டொன்றிக் கோடர மேழுபூட்
 டிரத மிசையே யேறி நடாத்தும்
 இரவியோ வென்றா விசைவுறு முயிர்கள்
 விழிதொழிற் கொள்ள விழியா யுற்றோ
 னத்த னானத் தக்க மாணோன்
 முப்புரஞ் செற்றநாண் முந்தவ னூர்கியி
 னாழி யிரண்டினி லொன்றாய் நின்றோன்
 அந்தணர் கொடுக்கு மருக்கிய நீருக்
 கியையுங் கரியுங் கருவியு மாணோ
 னினுமவ னுயர்வை யிசைக்க முற்றுற
 வாயிரம் படைவி யனந்தனு மொண்ணு
 னன்னோ னருளை யமைவர வடைதுமென்
 றுன்னு வெழுந்தே யும்பரிற் றுவிப்
 பந்தர்செய் தென்றும் பரிவுட னமையவுங்
 மன்னபந் தர்க்கணி யாகுவம் யாமெனத்

இருபா விருபஃது

தெங்கினங் குலைகளொ டங்குயர்ந் தேகவு
 ரெட்டிலை தழைத்த கட்டாம் பைக்குழா
 மந்தர மாத ரநும்பெயர் கொண்டுள
 மன்னோன் சிறுபசி யகற்றுதற் காக
 முந்திச் சேறன் முறையென வெழுந்ந
 னுண்ணென்ச் சென்று தூய்கனி யனித்தே
 யிஃதருஞ் சுகமென விசைதளச் சிவிநி
 கொண்டு குளிர்கால் குலுகலிந் துதவ
 வெள்ளிலைக் கொடிசூழ் விரிதழைக் கந்தி
 யடைக்கா யனிப்பமென் றேக வின்னுந்
 தோற்ற முறுமொரு நாற்றிசை புகழும்
 பிறந்தவர் பிறவாப் பெரும்பதி யுறையும்
 பிஞ்ஞகன் தன்னைப் பிறைதுதற் பரவை
 தன்னிடந் தூதாய்ச் சாதக முறங்கு
 சிந்து வாரத் திருமல ருதிரு
 நடடுணங் கறவி னடுநா ணடாத்து
 மாண்புடைச் சுந்தரன் மறிதிரை யதனாற்
 றாள முத்தன்மணி தடங்கரை யெறியு
 முத்தா கதியின் முழ்க வெறிந்த
 மாற்றுவர் போனனே மணிமிக விலங்குங்
 கமலா காமெனக் காண்டடா கத்தின்
 மருவி போன போருவி தினத்தி
 லுள்ளுள் கருவா னிம்மாற் றுளதே
 னுள்ளுள் கருவா னிம்மாற் றுளதே
 மருவி போன போருவி தினத்தி

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

முடிந்தவர் முடியா நடையுது நகரிற்
 றுண்டி விநாயகத் தேவன்முத னெனவுந்
 கொண்டே யுளவாய் குண்டிகீ ஓலகிற்
 பலதலந் தம்முட் பலவாக் தியாவைப்
 பெற்றருள்வழங்கும் பீடு வாய்த்த
 மாடக் குடுமி மதிதவழந் தேறு
 மறைசையம் பதியின் மன்னி யுறைதரு
 வீர கத்தி விற்றசே தகனினைச்
 செவ்வனசத்தின் நிகழடி மலரைப்
 பாருற வணங்கிப் பரவுதும் யாமே

103

நேரிசைவெண்பா

யாம்பாவி நோற்கிலெமை யாணர்மறை சைப்
 பதியி
 லாம்பன் முகவண்ண லாட்கொள்ளும் ஆம்ப
 லுண்
 வண்டமரு நன்மலர் தூய வாழ்த்த லுறு மவ்வை
 தனைக்
 கண்டருளி னன்கைலை காண்

104

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

காணுந் தேறுங் களிமிகப் பெருக்கி
 யிம்மை யம்மையென் நிரண்டினும் பயனருள்
 வார னாகியாம் வளரிசைப் பதியின்
 மந்தா கினியு மாவென்னடுவில்

தூபா விருபத்து

வந்துநீர் தோய வரமஞ் செய்யும்
 அன்னை யிற் காம ஒருத்திகொள் கொடியோன்
 தனகருங் காணத்திற் றுழுவீனை யதனை
 முடிவுற நீக்கி முழுக்கதி யளிக்கு
 மணிகன் னிகைகயென மன்னபி தான
 மூவுல கத்து முறையுடன் பரவுமந்
 நன்னய வாவி நளிர்புனற் றேய்ந்தே
 யிடையினத் துற்றவீ ரிரண்டின் மூன்றும்
 வல்லின வைந்தில் வழங்கா ததனுடன்
 அவ்வின நான்கி லமையீ ரொன்றரை
 கூடிய வொன்றைக் கூறு முறைதரித்
 தக்க மணிவட மமைவுறத் தாங்கி
 யியம முதலா மெட்டெனு மங்க
 மலமறப் பயில்வோர் பலரது னுனு
 மவ்விடம் வன்னி யருமாழலத்
 தருட் பெருங் கடவு ளமைந்ததி னுலுங்
 கல்லா னிழுவீற் காண நின்றவக்
 கருணையங் கடன்முனங் கரையிலா முனிவர்
 நோற்பெனத் தொற்றுநூ லாதி வனத்துள்
 வீர கத்தியடர் விற்றுகளி றேனின்
 அன்பர் குழாமென வென்பு கரைந் துருக
 வானந்தக் கண்ணீ ரருவி பொழிய
 வுரோமஞ் சிலிர்ப்ப வுடல்கம்பிக்க
 நாத்தழு நழுப்ப நவிறுதி யளவில

வீரகந்திச் சேந்தகவிநாயகர்

பரவி நிற்கும் பான்மை யினைத்
காமம் பொய்யே காணாநின்றமை
அற மறி யாமையா யிரி வகை தனக்கோர்
கொள்கல மான கொடியனே ஞாயிதும்
புத்தனா ரெநிசிலை போதென வுலந்துங்
கொடு மரப் புடைத்தலைக் கொண்டு பாசு
பதக்கனை யீந்தும் பரிவுட னடியவ
ரிடும்பை நீக்கு மெமையாண் முக்கணன்
அளித் ததோர் புதல்வ னன்றியும் பறவைப்
பதமுனி நாரதர் பரவுநற் கானமும்
பண்பிலார் துதியு நண்புறக் கேட்டுள்
மகிழ்ந்தரு ளுதவு மன்ன னு நீயே
யாதவினென் பொருட் டருளானின் கடனே மிஅ

நேரிசை வெண்பா.

நின்மலனாஞ் சங்கரன்ற னேரின் முதர்புதல்வா
தன்மப் பயனாந் தனிமுதலே-பொன் மலர்சேர்
மாமறைசை யம்பதியில் வாழ்வருள வாழ்வானே
யேமெனக் கீவாய்நீ யின்னு.

ந.க

நிலைமண்டில வாசிரிய பா

இசைமணித் திரளா விழைந்த புரிசை சூழ்
சுருதியா ரணிபத் துருதீ மெதற்குறக்
கொம்ப நின் குரைநழ ளம்புற வானி னை
யிறையள வேனு மினை யினை மென
வென்னுள மிசைவி, திருஞ் சுவர்ண

இருபா விநாயகே

தான முயற்சி தவவளி யுதவனை
தண்மை செல்வந் தவவது வாய்வை
யியலிசை நாடக மென் னு முற்றி யிழை
வடமொழி யிவற்றின் வருமுன் வாய்வை
யின்னும் பலவா யிசைவுறந் துயிதகு
நற்போ கங்க னன்னுகிட வருளி
யாண்டருள்புரித லண்ணனின் கடன்
ஆதலி னெனியே னருவிகே யகற்றி
வீரகத் துயைக்காரி விநாயகக் களிதெனுந்
தேவ சிகாமணி சிந்து முகத்த
சித்தி புத்தியாஞ் சேனைங் கிருவரை
மணந்தோ யருடி மகிழருட் சேர. உய

வாழி.

எண் சீர்க்கழி னெடி-லாசிரிய விருத்தம்-

ஒது மாபறை யோர்களும் வாழியே
யுயர்வு தங்கிய வெச்சங்கன் வாழியே
மாத வாதிய வானவர் வாழியே
வான் மலிந்திடு மாணினம் வாழியே
காத தங்கிய கந்தாம் வாழியே
கால காலன்றன் றெண்டரும் வாழியே.
போத மார்புல வேர்களும் வாழியே
போற்று மைந்தக் கரங்க வாழியே.

வீரகத்திச் சேதகவிநாயகர்

பாவி நிற்கும் பான்மை யின்நித்
 காமம் பொய்யே கருண நியின்மை
 அற மந் யாமை யாமி நைவ தலைக்கோர்
 கொள்கல மான பொடியனே ஓயினும்
 புத்தனா ரெந்சிலை போதென வுலந்துங்
 கொடு மரப் புடைத்தலைக் கொண்டு பாசு
 பதக்கனை யீந்தும் பரிஷட னடியவ
 ரிடும்பை நீக்கு மெமையாண முக்கணன்
 அளித் ததோர் புதல்வ னன்றியும் பறவைப்
 பதமுனி நாரதர் பரவுநற் கானமும்
 பண்பிலார் துதியு நண்புறக் கேட்டுள
 மகிழ்ந்தரு ளாதவு மன்ன னு நீயே
 யாதலிலென் பொருட் டருளனின் கடனே மிஅ
 நேரிசை வெண்பா.

நின்மலனாஞ் சங்கரன்ற னேரின் முதற்புதல்வா
 தன்மப் பயனாந் தனிமுதலே-பொன் மலர்சேர்
 மாமறைசை யம்பதியில் வாழ்வருள வாழ்வானே
 யேமெனக் கீவாய்நீ யின்று. ௧௧

நிலைமண்டில வாசிரியர

இசைமணித் திரளா விழைந்த புரிசை சூழ்
 சுருதியா ரணிமத் துறுநீ ரொத்தநிக்
 கொம்ப நின் குராகழ லம்புல வா யிலை
 யிறையள வேனு மிசைநீர் நிலைபெண்
 வென்னுள மிசைவிந் திடுக்க னீக்கிந்

இருபா விருபகீர்த்தி

தான முயற்சி தவவனி யுடைமை
தண்மை செல்வந் தாவது கைப்படை
யியலிசை நாடக மென்று முதிசெழி
வடமொழி யிவற்றின் வருமுறை வருளி
யின்னும் பலவா யிசைவுறத் துங்கு
நற்போ கங்க னானுதிட வருளி
யாண்டருள்புரித லண்ணனின் கடன்
ஆதலி னெளியே னருவினை யகற்றி
வீரகத் திணைக்காய் விநாயகக் களிமெனுந்
தேவ சிகாமணி சிந்தூர முகத்த
சித்தி புத்தியாஞ்சீரணங் கிருவரை
மணந்தோ யருடி மகிழருட் சேரே. உய

வாழி.

எண் சீர்க்கழி னெடி-லாகிரிய விருத்தம்-

ஓது மாமறை யோர்களும வாழியே
யுயர்வு தங்கிய வெச்சங்கள் வாழியே
மாத வாதிய வானவர் வாழியே
வான் மலிந்திடு மானினம் வாழியே
காத றங்கிய கந்தாம் வாழியே
கால காலன்றன் றெண்டரும் வாழியே.
போத மார்புல வேர்களும வாழியே
போற்று மைந்தக் கரடிக வாழியே.

வீரகந்திச் சேதக விநாயகர்

வேறு

காமரு சுருதி னாதன் களைசுழல் பத்திரெய்த
தேமரு வாலயத்தைத் திட்டினி மனத்திடுகெய்
காமரு வீழ நாட்டுக் கழுநீர்க்கா மமநாதிசைந்
தேமரு சாமிகாத தேடுகன வாழிமன்கிணு.

(தோஷநிப்)

மன்னியநிருக்கட்டத்தின் மரபினின் வந்து
பன்னருஞ் சீர்த்தி வாய்க்கு பரவு சுபபையனும்

(ங்கி)

அன்ன பட்டாசகன்செ யன்ன சுத்திராதி யோ
யெந்நய மனையும்கனி யிகைபெறவாழ்க மாதோ

ஸ்ரீ வீரகந்திச் சேதக விநாயகர்

இருபா விருபஃது

